

вали не престанно. Бога съвсѣмъ были забравили: тѣмъ нечистени грѣхове на чловѣческой родъ разгнѣвиха Бога.

Всички тѣ мысли чловѣчески, рече: Бога, иматъ склоненїя на зло и развратително намѣренїе; чловѣцы тѣ совсѣмъ са забравили дѣшѣ тѣхъ, и само за едно тѣлесно оубожденїе са стараѣтъ.

Развращенный сѣ совсѣмъ; обаче ще имъ оставимъ довольно врѣмя, дано вы са покаали и поправили.

По то врѣмя живаше Ной: единъ той са оупазилъ Боговазливъ и добродѣтеленъ. Посредъ безвожницы тѣ, той единъ живѣлъ по Божїа та вола. Немѣ рече Богъ: Скоро ще пропаднатъ всички тѣ чловѣцы; понеже сѣ наплнили всичкѣ тѣ земѣ съ зловы. За то направи голѣмъ ковчегъ, направи въ него и различни обиталища, и замажи ты отъ възнь и отъ възтрѣкъ съ смоля. Той ковчегъ нека вѣди: 300 лакти дългъ, 50 широкъ, и 30. высокъ. Голѣмъ потѣпъ ще нанесѣ на всички та зема; все щото живѣе и подъ небо то дыха, треба да са погуби. Обаче съ тебе заветъ ще направѣхъ. Ты ще влѣзиши въ ковчегъ съ твои тѣ сынове съ женѣ си и съ снахи тѣ си.

Отъ всякой родъ животны — отъ четвероножны, птицы и пзлазливѣ на земѣхъ та — ще взѣмиши по два пола въ ковчегъ, за да са спасатъ и тѣа. И довольно хранѣ такожде приготи за себе си и за животны тѣ. (1)

§. 11. Шьрвый свѣтъ пропадва въ потопа.

Ной на сичко то покорила на Бога, и исплани оусердно Божїе то предложенїе, като добръ сынъ на отца си. Твърдѣ дълго врѣмя работилъ е той ковчегъ. Ноеви тѣ соврѣменицы видѣли сѣ дѣто онъ са приготавлялъ; магли сѣ прочее и тѣмъ и имали сѣ довольно врѣмя да са покаѣтъ. Обаче то приготвенїе никакъ негы оуклони отъ беззаконїе то.

(1) Быт. 5. 1 —.